

३२ अजोर्णरोगः “त्वया कृतं घृता कर्म यद्युक्तञ्च तच्छृणु । कृत्वा  
पाकञ्च पाकाग्निं शमयित्वा जलेन च । भोजनञ्च कृतं  
तस्मादजीर्णत्वमुपागतः” ।

३३ अतोसारः “अघातोसारो राजेन्द्र ! जायते येन कर्मणा ।  
देहिनां दोषदुर्लभः प्रशस्यति यतः शृणु । अत्यन्तगुप्तं  
पापिष्ठं निरुच्छासकनामकम् । सोपद्रवञ्च नरकं  
विषमोपद्रवाकुलम् । निर्वातभूषणा युक्तं दंशकादिपरि-  
श्रुतम् । पच्यन्ते पापिनस्तत्र वर्षलघायुतत्तयम् ।  
यन्नाग्निद्रवका ये च ये च दानविद्योपकाः । परस्व-  
त्तागं चौर्येण यातयन्तीह तेऽधमाः । नरकान्ते मनुष्य-  
योनौ भूत्वा वर्षलघं पुनः । मातुषत्वमनुप्राप्य अतो-  
सारेण गृह्यते” ।

३४ यक्षिणी “अत्यर्थं संयह ये च कुर्वन्ति धनलुब्धकाः ।  
न दास्यन्ति न चान्तिं हव्यं कव्यञ्च किञ्चन ।  
तथा गोभूमिहृत्तारो निष्ठुरा ये च गृध्रकाः । अदुष्टा-  
नपतितां भार्यां यौवने यः परित्यजेत् । स मृतः  
पच्यते राजन् ! स्वकर्मवशतः शृणु । नरकञ्च पूरी-  
षाण्यं प्रक्षयानलपीडितम् । कल्पकोटिशतं तत्र  
दहन्ते पापदेहिनः । नरकान्ते गजयोनिं ज्ञियते  
प्राप्य बन्धनात् । तस्मात् मातुषीं योनिं ततः  
प्राप्यावसीदति । यक्ष्योरोगवान् भूत्वा पशुव्यधना-  
दिकम् । प्राप्यते विविधैर्दुःखैस्तस्य यक्ष्यामि निप्लुतम्” ।

३५ पाण्डुरोगः “शृणु राजन् ! प्रवक्ष्यामि पाण्डुरोगोद्भवो  
यतः । परमाथीरतोयस्य नरसैवान्त्यजारतः । स मृतः  
किङ्करीर्याम्यैर्वहः शृङ्खलया दृढम् । निष्ठुरैस्ताड्यमानस्तु  
क्रन्दमानो रुद्धर्मुहः । शोचमानः स्वकं कर्म प्रच-  
लञ्च पदेपदे । संयमन्यां प्रवेश्येनं दक्षिणद्वारि-  
भीषणे । शमनायं समानीय परमाथीमिमर्दकम् ।  
ततोऽष्टं यमदूतोऽपि दृढं बद्धा निरन्तरम् । तं दृष्ट्वा चित्त-  
गुप्तेन पापकर्मातुरारतः । प्रत्यक्षज्ञावदत् सर्वं दुःखे-  
टादिकमस्य वै । कथितोऽयं दुराचारः परस्त्रीरमण-  
प्रियः । नयस्य नरकं भीमं ज्वलन्तीमायसीं  
शिखाम् । भयमाविर्गन्तव्यास्य कारयन्ति यमाज्ञया ।  
शरीरुतसहस्ते हे परं तापञ्च विन्दति । पुनः स्वकर्म-  
पाकेन ज्वलद्ग्निसमये हृदे । विविधो दहते तत्र वेष्टा-  
तनः स्वकर्मणा । वर्षलघसहस्राणि नव सप्ताशु  
नि च । तस्माद्भूमिपथं गत्वा मातुषत्वमवाप्य च ।  
गृह्यते रोगमनुप्राप्य क्षीणचेताः प्रपद्यते” ।

३६ कामला “भक्तादीनान्तु चौरा ये गतिं तेषां ततः शृणु ।  
आयुःशेषे तु ते याम्यैर्गर्ह्यन्तीता यमाज्ञया । घोरा पुरीति  
विख्याता पिङ्गला नाम दुस्तरा । पिशाचास्तत्र तिष्ठन्ति  
स्वकर्मवशपीडिताः । यत्र संवर्द्धते नित्यं क्षुत्पिपासा-  
महोदृता । भक्तचौरान् जनांस्तत्र प्रवेश्य यमकिङ्करैः ।  
प्रयान्ति सदनं याम्यं चित्तगुप्तेऽस्ति यत्र वै । स तत्र  
भक्तचौरस्य पिशाचजलवेष्टितः । भक्तसंख्याप्रमाणेन वसति  
तत्र कर्मतः । कर्म्यान्ते वायसीं योनिं प्राप्य दुःखञ्च  
विन्दति । काकोऽष्टादश वर्षाणि तस्मात् कङ्कः प्रजायते ।  
सोऽपि द्वादशकं जीवेत्ततोभवति मातुषः । कामला-  
रोगवान् भूत्वा तद्दोषजनितेन च” ।

३७ कासः “कासः पञ्चविधो राजन् ! जायते येन कर्मणा । तद्वहं  
मिस्त्रादुवक्ष्ये भूप ! कर्मवशाद्यतः । येन दग्धोजनो नित्यं  
मिथ्यावाक्यैः सुदारुणैः । पित्तप्रचलकं कासं प्राप्य  
कासेन सीदति । ब्राह्मणस्यानविध्वंसी वातकासाद्भि-  
तोभवेत् । गृह्यते श्लेष्मकासेन जलाशयस्य विघ्नतः ।  
ब्रह्मविष्णुशिवं यस्तु भिन्नभावं प्रपश्यति । सन्निपातो-  
त्यकासेन गृह्यते त्वमतः शृणु । अयज्ञेन पशुं हत्वा-  
भुङ्क्ते मांसन्तु योनरः । सर्वदोषोत्पत्त्यासेन गृह्यते शृणु  
भूपते ! । इति कासपरिज्ञानं कथितञ्च मया शृणु ।  
पुनस्ते कथयिष्यामि यत्ते मनसि वर्तते । राजोवाच ।  
श्रुतं कासपरिज्ञानं कर्मणा येन जायते । नरकं श्रोतु-  
मिच्छामि त्वत्तो ब्रह्मविदां वर ! । भृगुरुवाच । स तु कर्म  
समासाद्य पच्यते यत्र तच्छृणु । चित्तयन्तु स्नानि कर्माणि  
रोदमानो निरन्तरम् । करम्भाबाहुकानामनरकं योजना-  
युतम् । कूपाकारं भयं दीप्तं बालुकाङ्गारकण्टकैः ।  
दह्यते भिद्यते तत्र वर्षलघतयावधि । नरकाज्जायते  
दुर्गे जले कुम्भीरसंचकः । कुम्भीराच्छूकरो भूत्वा जीवे-  
द्वर्षलघतयम् । तस्माद्दृढत्वमासाद्य महाभारवहोभवेत् ।  
तदन्ते मातुषीं योनिं संप्राप्य परिदह्यते । असाध्यकास-  
रोगेण तस्मान्नोऽवसीदति” ।

३८ आसकासः । “आसकासो महातुषो भवेद्दुर्देहाभिघातकः ।  
उज्ज्वलेत् कर्मणा येन तन्मो निगदतः शृणु । महोर्द्ध्वं  
च्छिन्नतमकुटुम्भेदाञ्च पञ्चधा । आसः संजायते नृणां  
ग्रन्थकर्मवशात्तुल्यः । यस्तु यज्ञमनासाद्य पशुश्चासं  
निरुध्य च । हन्ति, खादति वा मोहात् महाश्यासेन  
गृह्यते । पौराणिककथामध्ये यस्तु वाचाऽन्यथा वदेत् ।  
जडश्चासं समासाद्य दुनोत्यहरहर्भयम् । निषिद्धदान-